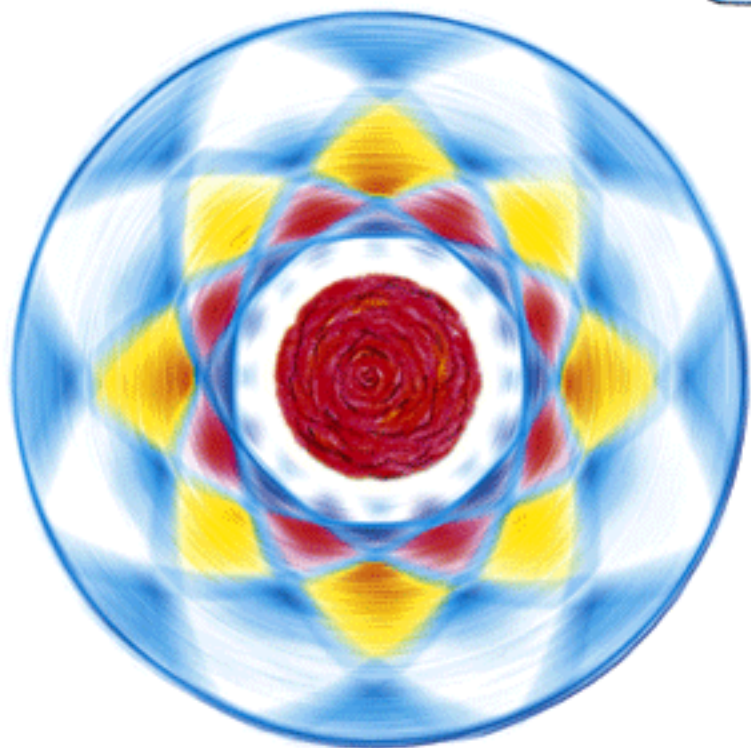

VÄIKESE INGLI LOOD

Üks parane roos

LEIA A. STINNETT

VÄIKESE INGLI LOOD

Üks punane roos

Kirjutanud ja joonistanud
Leia A. Stinnett

Originaaltiitel:

One Red Rose

Avaldatud lepingu alusel kirjastusega

Light Technology Publishing

Eesti keelde tõlkinud

Laura Jürisaar

Toimetanud

Riina Grethiel Leppoja

Trükitud trükikojas Bookmill

ISBN: 9985-9642-1-7

© 1996 Leia Stinnett

© Tõlge eesti keelde. OÜ Valgusesaar, 2005

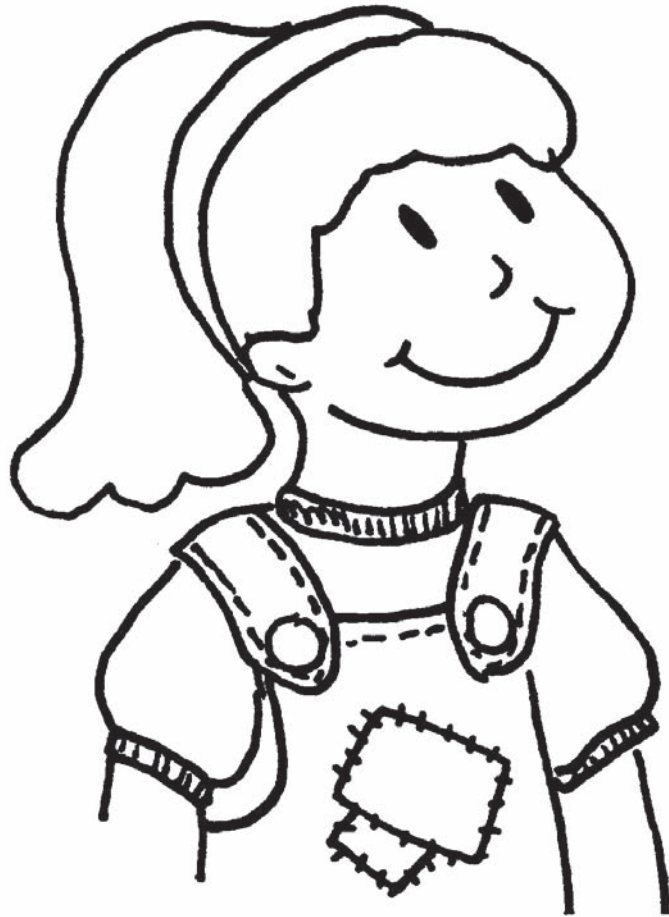
Esikaanel tervendav mandala "Jumaliku Ema puudutus"

© Riina Grethiel, 2005

www.valgusesaar.ee

Üks punane roos

Anni oli oma vanuse kohta üsna väikest kasvu, kuid väga armas ja terane tüdruk. Tal olid suured sinised kristallselged silmad, mis sarnanesid kirka suvise taevaga.

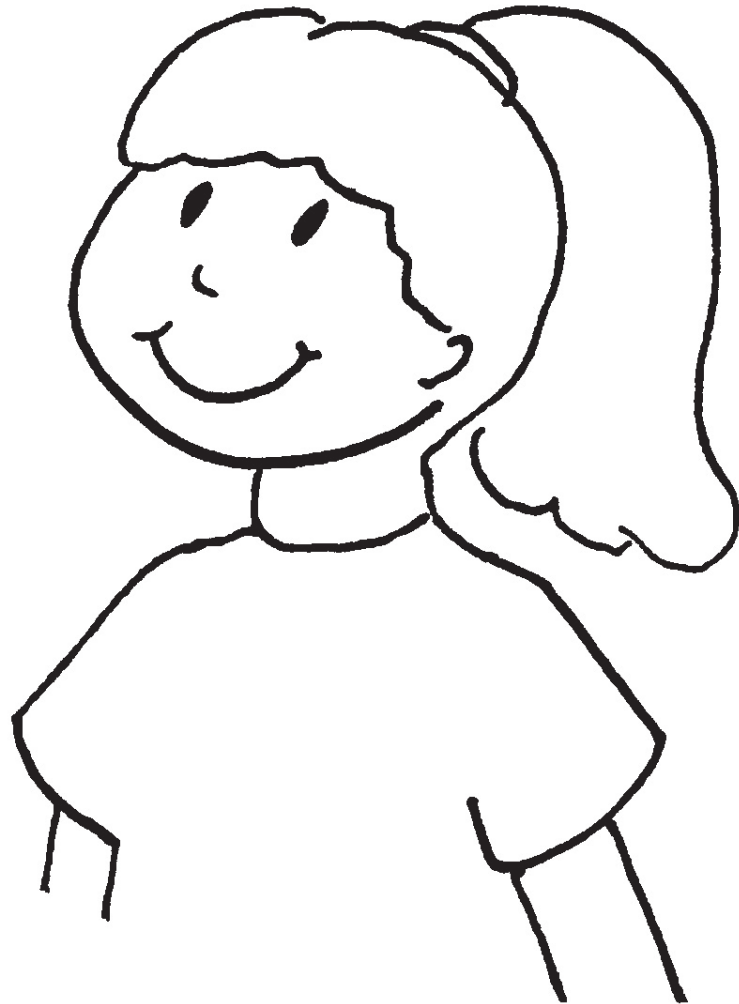
Tema pikad heledad juuksed ümbritsesid õrna näolapikest ning tal oli alati varuks soe ja heatahtlik naeratus igaihe jaoks, keda ta kohtas. Anni vanaema oli talle kunagi õpetanud, et tuleb armastada kõiki, kes elavad Jumala loodud Maapinnal. Ja vanaema õpetussõnu Anni järgis.

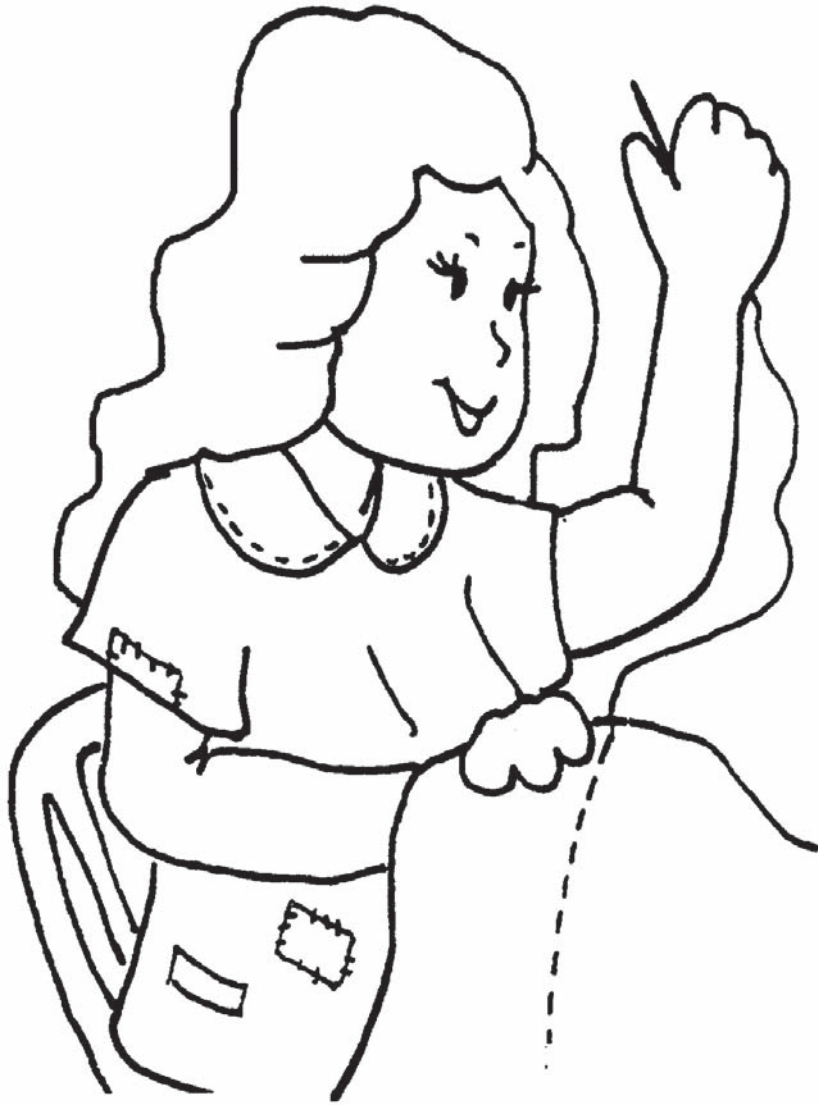
Vaatamata sellele, millised olid inimeste uskumused, olenemata sellest, kas nad olid rikkad või vaesed või mis värvi oli nende nahk – Annil jagus sõbralikke tervitussõnu ja naeratusi kõigile.

Oma südames tundis Anni kogu loodud universumi vastu midagi väga erilist – ta armastas taimi, puid ja lilli, linde, loomi, putukaid, isegi kive ja kaljusid.

Anni pere oli aga väga vaene. Tema isa oli juba mitu kuud haige olnud ega saanud seetõttu tööle minna.

Kuna Anni ema oli hiljuti pisikese beebi ilmale toonud, polnud temalgi võimalik endale tööd otsida. Seega põhinesid pere sissetulekud purkidel

ja klaaspudelitel, mida Anni isa kogus ja kohalikus taarakogumispunktis raha vastu vahetas. Anni oli tihtipeale isale seltsiks, kui too oma kogumisringile läks. Annile meeldis isa aidata nii palju, kui see võimalik oli.

Ema teenis lisaraha õmblustöödega, mida mitmed linnaelanikud temalt tellisid. Annile meeldis oma ema aidata, lõigates välja kujundeid või pannes kokku värvilisi lapikesi.

Neil oli küll väga vähe raha, kuid selle eest jagus nende peres kõigile küllaga armastust. See korvas ka puudujäägi materiaalse vara osas.

Anni perekond elas luitunud äärelinnas, mis paiknes raudtee lähedal. Suurem osa linnaelanikest suhtus selle

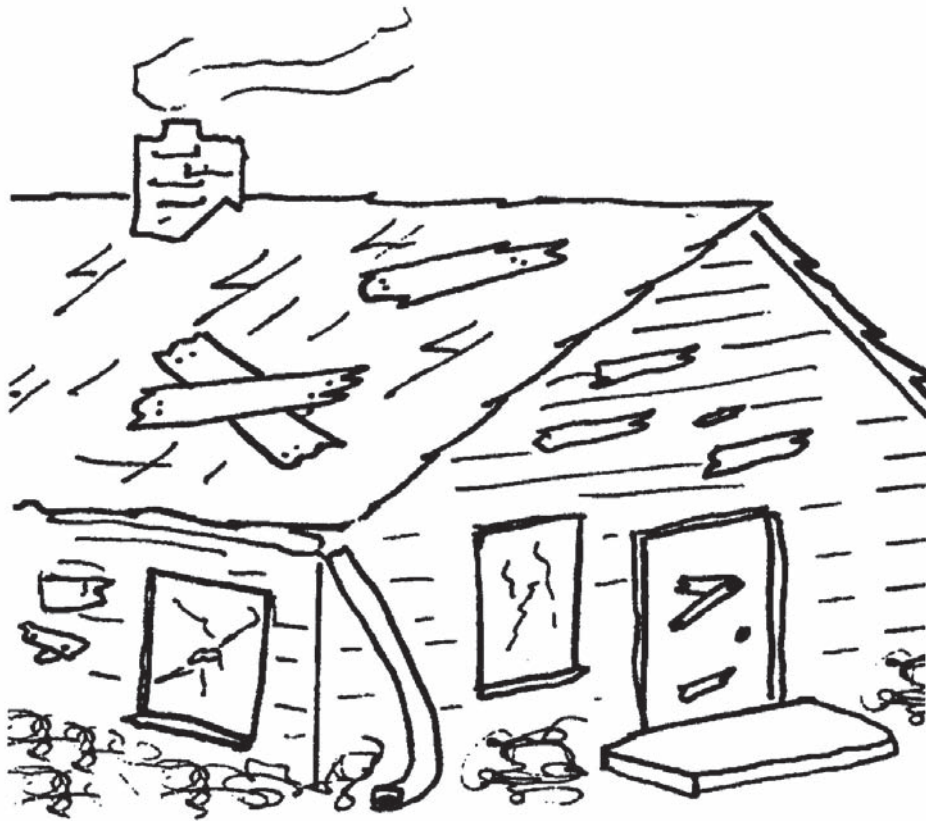
asukatesse põlglikult.

Seda linnaosa isegi häbeneti. Linnainimesed kutsusid Anni perekonda ja tema naabreid "vaesteks", pidades endid paremaks, kuna omasid ilusaid maju, uhkeid autosid ja hulgaliselt kallihinnalisi esemeid.

Linnainimesed ei hoolinud „vaeste“ linnaosa vajadustest ega mõistnud, et sealgi elasid head inimesed, kellel oli oma elu parandamiseks vaja vaid veidi rohkem armastust, mõistmist ja tuge. Paljudel inimestel Anni naabruses ei olnud töökohta, seetõttu ei suutnudki nad endale paremat eluaset muretseda.

Nagu teisedki majad sealses linnaosas oli ka Anni kodu vana ja oleks vajanud põhjalikku remonti.

Suurem osa värvist oli viimase paari aasta jooksul justkui iseenesest seintelt maha koorunud.

Katkised aknad aga olid paigatud kilekottidega – selleks et pakane ja tuul sisse ei pääseks.

Oma otsimisretkedel leidis Anni isa tihtipeale sobiva suurusega minemavisatud lauajuppe ning kasutas neid oskuslikult ära selleks, et läbilaskvat katust ja põrandas olevaid auke parandada.

Kuigi nende tilluke maja nägi välja üpris räsitud ja armetu, oli tema sisemus täidetud rohke soojuse, armastuse ja sõbralikkusega.

Anni ema hoolitses selle eest, et kodu oleks puhas ja kena. Ta kaunistas tube

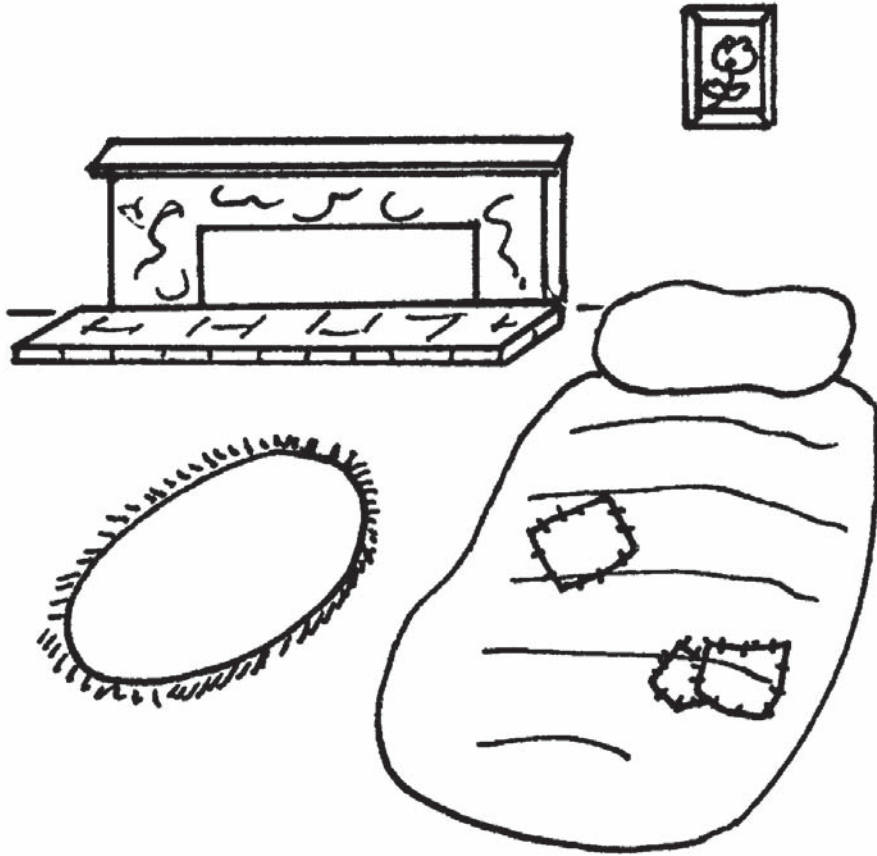
mitmesuguste “aaretega”, mis olid ostetud odavatel väljamüükidelt, ning esemetega, mida ta valmistas oma õmblustöö jääkidest.

Ema oli väga loominguline ja üllatas väikest Annit tihtipeale iga-suguste riidelappidest valmistatud kaunite asjakestega.

Maja oli soe ja hubane – kaminas põles alati vilgas tuluke, mille valgus täitis kogu ruumi ning rõõmustas toasolijaid oma maagilise kumaga.

Ema, isa ja pisivend magasid kõik ühes toas ning Annil oli alati tunne, nagu oleks tema päralt maja kõige parem magamistuba.

Täpselt kamina kõrvale, elutoa ühte nurka, oli Anni ema asetanud

väikese kulunud madratsi, mis oli kaetud röömsavärvilise, paksu ja sooja lapitekiga. Selle oli valmistanud Anni vanaema veidi aega enne oma surma.

Seinal aga rippus pilt, millel oli kujutatud üksainus punane roos. Ka see oli vanaema kingitus.

Vanaema oli kord öelnud, et roos sümboliseerib armastust ja kaastunnet. Just nimelt sellist armastust ja kaastunnet, mida meil kõigi elusolenditega siin Maa peal alati jagada tuleks.

“Armastus on Jumala kingitus. See on väga eriline kingitus, mida tuleb jagada kõigiga, keda kohtame, ükskõik, kuidas nad meisse ka ei suhtuks,” oli vanaema öelnud. “Tõeline armastus tuleb puhtast südamest. Kui armastame tingimusteta, ei

oota me midagi vastutasuks.”

Vanaema oli olnud Anni parim sõber. Ja vanaema sõnadel oli Anni jaoks väga oluline tähendus. Ta pingutas kõigest väest, et olla vanaema moodi – heatahtlik ja sõbralik kõigi vastu, alati rõõmsameelne ja naeratav.

Kuna nende pere oli väga vaene, ei olnud Annil ilusaid riideid ega uhkeid mänguasju, kuid Anni ema oli tütrele valmistanud ühe väga erilise riidest nuku.

Anni pani oma nukule nimeks Lea. Leal oli armas väike ümar nägu ja kuldsest lõngast juuksed.

Kaks hästi suurt nööpi olid nukule silmadeks. Kui päris aus olla, siis oli Lea üpris Anni sarnane.

Kirjastuse Valgusesaar raamatusari indigolastele ja nende vanematele!

www.valgusesaar.com

VÄIKESE INGLI LOOD

Kirjutanud ja joonistanud Leia A. Stinnett

Inspireerituna peaingel Miikaeli poolt, on Leia Stinnetti sulest sündinud mitmeid imelisi ja sügavasisulisi raamatuid – eesmärgiga edastada nii lastele kui nende vanematele praegusel ajastul järjest olulisemaks muutuvaid sõnumeid. Väikese Ingli Lood on mõeldud eelkõige uuele, ka INDIGOLASTEKS nimetatud põlvkonnale, äratamaks neis lastes peituvaid võimeid ning avamaks nende kaasasündinud tarkust.

See raamatusari sisaldab südantavavaid ja paljudele olulistele küsimustele võimalikke vastuseid pakkuvaid jutustusi, samuti laste, aga ka nende vanemate vaimset teadlikkust ning tunnetamisvõimet arendavaid harjutusi, meditatsioone ning ülesandeid, mis toetavad meie vaimset kasvu ning on abiks eneseleidmise teekonnal. Raamatukeste sõnumid on lihtsad ja universaalsed ning nende loomise eesmärgi võib kokku võtta kord Miikaeli poolt Leiale öeldud sõnadega: “Kooa aitame lapsi...”

Avastades tšakraid

Õpime tundma, äratama ning tasakaalustama
oma kehas asuvaid energiakeskusi.

Ingel palus mul jätta teiega hüvasti

Ühe väikese poisi siit maailmast lahkumise kogemus.

Üks punane roos

Kaunis lugu andestamise, kaastunde,
armastuse ja jagamise õppetunnist.

Ühtsusevärv

Jutustus eraldumise õppetunnist ja selle ületamisest armastuse abil.

Kes kardab pimedust?

Kuidas sina oma hirmudest jagu saad?
See raamat räägib loo poisist, kes õppis oma hirme ületama.

Kus on Jumal?

Jutustus poisist, kes tahtis teada saada, mida sõna „JUMAL“ siis ikkagi tähendab.

Sild kahe maailma vahel

Lugu tähelaps Saarast ja tema imepärastest võimetest.

Eestikeelset infot indigolaste kohta leiate:

www.valgusesaar.ee/indigo.htm

